

Ljubljana, 2006
Avtorica: Zalka Grabnar
zalka.grabnar@gmail.com

Ravnotežje

drama

Osebe:

Egon: moški, 37 let

Ela: ženska 37 let

Ludvik: moški 35-40 let

Želja avtorja:

Egon in Ela se pogovarjata v malce znižanem pogovornem jeziku, Ludvik pa še nekoliko bolj.

©, **Zalka Grabnar**

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Zalka Grabnar, zalka.grabnar@gmail.com

1. prizor

Polmrak. Velika soba, dnevni prostor, belo popleskan. Na zadnji steni je veliko okno s tremi, lahko štirimi krili. Povsod so posode z barvami, ob steni je dvojna pleskarska lestev in zaprte kartonske škatle. Manjše škatle v katerih je po več manjših mesojedih rastlinic zaščitene z vrtnarsko mrežo. Po tleh so polivinili in razgrnjen časopisni papir. V stanovanju se očitno obnavlja. Na sredini sobe stoji velika mesojeda rastlina, zavarovana z vrtnarsko mrežo.

Sliši se odklepanje in odpiranje vhodnih vrat. V zatemnjen prostor vstopi Egon. Nemarno hodi po razgrnjenem časopisu in polivinilu. Sprehodi se po sobi kot, da kaj išče. Iz žepa vzame ročno svetilko in sveti po prostoru. Sveti po stenah. Stopi do stene osvetli stikalo in prižge luč. Spet se sprehodi po prostoru, malo gleda v škatle, na pol brezvoljno na pol v jezi brcne v barvo. Z ročno svetilko posveti v prižgano luč na stropu in jo nekaj časa gleda. Pogleda ročno svetilko, jo ugasne, stopi do stene s stikalom, ugasne luč, pogleda ročno svetilko, jo spravi v žep in gre do rastline na sredini sobe. Odkrije jo in mrežo vrže na tla. Odpne hlače, kot bi se zavedel občinstva, trzne, a ne preočitno, hrbet obrne občinstvu in spusti hlače. Obrnjen k rastlini začne masturbirati. Ko mu pride:

EGON

No, prasička, a imaš dovolj? To je zanjo. Zdaj bo pa zadovoljna!

V lončnico še urinira.

To imaš pa od mene!

Počasi si potegne hlače nazaj, cufne rastlino, brcne v lonec. Hrbet obrne rastlini, se malo zamisli, se zdrzne, vzame iz žepa ročno svetilko, jo prižge, osvetli mrežo, jo pobere, malo je neroden, ne ve kaj bi z ročno svetilko, potem jo odloži na tla, pokrije rastlino, pobere svetilko in odide.

2.prizor

Dnevna soba. Temnozeleno popleskana. Na zadnji steni je veliko visoko okno-lahko je štiridelno. Na sredini dnevne sobe stoji velika mesojeda rastlina. Ob stenah je časopis, povsod so lonci z barvami. Kavč je zaščiten s polivinilom. V sobi je tudi pleskarska lestev. Ob kavču so majhne lončnice, veliko jih je. Nekaj jih je v škatlah, veliko kar tako v skupinah na tleh. Pokrite so z mrežo za grede.

Egon je v dnevni sobi, z eno roko se drži za nos, cufa veliko mesojedko in odriva lonec z nogo. Ela vstopi v predsobo in ga gleda. Egon pride v predsobo, Ela pogleda v kopalnico in naredi krog okoli Egona.

ELA

Kje pa so? So bili tu?

EGON

So. Zakaj nisi prišla? Lahko bi povedala, kako hočeš imeti narejeno, ne?

ELA

Povedala sem ti.

EGON

Zdaj morava počakat, saj sem se vse zmenil.

ELA

Ne bom puščala tako!

EGON

Drugi bodo delali. Plačala jih bova.

ELA

Saj vem.

EGON

Ker nisi pustila Ludvika. Ludvik bi bil zastonj... Skoraj zastonj.

ELA

Bom sama uredila. Če ti ne znaš... Vedno nekaj skrivaš. Vedno skrbiš samo zase. Zame ti je vseeno. Kar slabo mi je.

EGON

A si spet noseča?

ELA *(Pogleda Egona izpod čela, a se naredi, kot da ni slišala.)*

Ne vem, zakaj sem ti sploh zaupala. Nič nisi sposoben. Da ne znaš povedati niti arhitektu, kaj bi rad. Babičinega mojstra bom poklicala.

EGON

Ne nori!

ELA

On bo znal delati v tej hiši. Babica mi je povedala zanj. Vem, da je bila z njim zadovoljna. In ona ni bila zadovoljna z vsakim.

EGON

O, to pa vem. Še dobro, da je crknila. (*Premor.*) Bojkotiraš me.

ELA

Ne! Samo izkazalo se je... Pa kako govoriš!

EGON

Ne razumem. (*Premor.*) In smešna si.

ELA

Daj, daj, nikoli nisi imel smisla za humor.

Daljši premor

EGON

Zakaj si spremenila barvo?

ELA

Kakšno barvo?

EGON

Saj ni potrebno... tudi temno zelena mi je všeč.

ELA

Temno zelena?

EGON

Ja, ne vem, malce turobno naredi...

ELA

Kaj bi rad?

EGON

Vesele barve.

ELA

Saj sem ti rekla, da sam izberi.

EGON

Ja, za kopalnico...

ELA

Kaj ti ni prav?

EGON

Kaj ti bo zdaj babičin mojster pomagal?

Ela gre jezna do dnevne sobe.

Da ne boš zdaj vpila name!

Premor.

ELA

Pridi sem!

EGON

Ne vem, če še hočem.

ELA

Priiidi! (*Premolk.*) Pridi, prosim.

EGON (*Gre do nje.*)

Poglej no, a ni lepo? (*Hoče jo objeti. Ela se mu izmakne.*) Kje si zdaj? Pa ne se branit, no! Saj te bom samo objel. (*Stopi do nje in jo objame*) A nisi hotela, da sva skupaj? Prej sva se imela lepo. Zdaj mora biti še boljše! Vse bo šlo na boljše!

ELA

Ja, saj je res.

EGON

No, vidiš.

ELA

Zakaj si to naredil?

EGON

Samo umaknil sem to prekleto zverino. Jebenti, sem se matral, da veš! Mučil sem se! Samo čakal sem, kdaj bo šavsnila po meni. Pa še tako nagravžno smrdi! Ludvi.. (Utihne za trenutek) Ljudem...delavcem je šlo na bruhanje...Kdaj bo šla?

ELA

Ah, kmalu jo bom morala pripraviti za pot. Ne vem, v kaj naj jo spakiram...

Pa o kakšnem vonju govoriš? Smrad? Vonj po humusu.

EGON

Sit sem že te tvoje babice... Saj te razumem... Vsega ne moreš... Zakaj si morala obdržati to klorofilsko pošast? Pa še tako zahtevna je. Meni se gnusi. Preveč hočeš od mene. In še navlaka je! Kamor pogledam, so mesojedke! *(S prstom gre proti veliki rastlini, se je dotakne in odskoči)* Najbolje, da jo daš v kletko.

ELA

Ah, kako ti nič ne razumeš. Pripraviti jo moram za na pot, da ne bo ovenela. Do Belgije je daleč.

EGON

Crknila bo...

ELA

S posebnim prevozom jo bodo prišli iskat!

EGON *(Se reži.)*

Menda ne s papamobilom? *(Premor in ocenjujoče gleda.)* So ti vseč stene?

ELA

Pa saj nisem...

EGON

Saj vem, da nisi. Saj vem... In vem, da mi hočeš pokazati, da je to pač tvoje stanovanje in mene to ne moti.

ELA

Najino. Kaj te ne moti?

EGON

Mislím, da se imam pravico dobro počutiti, drugače nima smisla, da stanujeva skupaj.

ELA

Saj se boš dobro počutil. Tudi jaz bi rada, da bi nama bilo dobro.

Zakaj si izbral temno zeleno?

Egon se ozre nazaj v predprostor. Pokaže z glavo.

EGON

Barval sem z barvo, ki so jo ti namešala. Pravzaprav sem te hotel razveseliti. Včeraj si barvala s tako vnemo. Potem sem jaz barval celo noč. Da bi bila vesela! In rastline zdaj dobijo varovalno barvo. Tisto prej mi je bilo res, bah, grdo no, kaj naj ti rečem. Majhne pošasti in velika grozilda se morajo nekako zliti s svojim bistvom.

ELA

Zakaj si izbral tako temno barvo?

EGON

Saj ti pravim, da je že bila namešana. Mislil sem, da zaradi mesojedk.

ELA

Ne, te barve nisem nikoli mislila imeti v dnevni sobi. Pretemno sobo naredi. Preveč svetlobe vpije.

EGON

Ah, daj no!

ELA

Ne bi ti bilo treba barvati. Bilo je že prebarvano. Pa spet bova morala.

EGON

Kaj je zdaj?! A te je spet kaj pičilo?

ELA

A mene je pičilo?

EGON

Ja mene ni, a ne! Mislim, od kje ti taka strast za barvanje. Spet si čisto drugačna, včeraj si zmerjala, da nič ne naredim.

ELA

Včeraj si me samo zafrkaval.

EGON

In zato se mi boš maščevala...

ELA

O kakšnem maščevanju? Povej mi, zakaj si... Pa kaj ti je?

EGON

Bojim se za svoja jajca.

ELA

To je znanost, dragi, vedno boljša sem!... A si videl, kako raste!

EGON

Tvoj dedek se je prehitro stegnil. Najbrž ga je zastrupila. Ni bil še toliko star...

ELA

Zdaj pa že noriš. In o tem ne bom govorila. Jaz ne vem...

EGON

Ne vem. Zakaj pa je kmalu po tem, ko si se ti rodila, tvojega fotra pobralo?

ELA

Bolan je bil. Če bi ga zastrupila, bi potem tudi roža crknila.

EGON

Ti si nora. Babici Eli je umrl mož. Mami Eli je umrl mož. Zdaj je na vrsti najmlajša Ela.

Ti je naročila, a ne, Ela. .. Ne, ne najmlajša Ela, njen mož je na vrsti. Ele so nevarne.

Klan nevarnih El.

ELA

Saj nisva poročena.

EGON

Jasno, da ne, saj nisem nor! Da, bi šel pod zemljo brez jajc!

ELA

To je znak ljubezni in privrženosti. Ah... O tem sva se že milijonkrat pogovarjala.

Potem jih ne boš več rabil. Kaj ti bojo jajca po smrti? Saj sem našla boljšo rešitev, a nisem?

EGON

Tebi se pozna vpliv klana! Spomni se, kako me ni marala, čarovnica!

ELA

Nehvaležnež! V njenem stanovanju sva.

EGON

Ja, imaš prav... O tem sva sanjala.

Premor.

Egon potegne iz žepa vrečko kikirikijev in ponudi Eli.

ELA

A so slani?

EGON

Veš, da niso...

Premor. Skupaj grizljata kikirikije.

ELA

Temno zelena ni slaba...

EGON

A zdaj imam pa prav?

ELA

Lahko je temno zelena.

EGON

Mesojedke se dobro skrijejo. (*Gre proti Eli, da oponaša hojo plenilca*) seveda... tako se bodo boljše počutile, ker se lahko potuhnejo. Če imaš džunglo, naj bo pa še džunglasta barva!

ELA

Ne razumem te. Poznaš me celo večnost. Človek razmišlja marsikaj... Saj ne, da ni prav. Ja, razmišljanje je dobro. Barval si celo noč. To je bilo nepremišljeno. Kaj si razmišljal, ko si barval? (*Premor.*) Tišina... Noč. Ti barvaš... Temno zelena, temno zelena... Po tvojih rokah, v vedru... Na mislih temno zelena.. Gor in dol vlečeš... Za sledjo barve se vlečejo tudi misli.. Če si sam...

Egon se frajersko prestopa... Telo izraža nesramnost.

Pa ti si nor!

EGON

Ne nisem, kar samo od sebe se je pobarvalo... V bistvu, ja ... svoje misli sem ti namalal na steno. Aja, ti mi hočeš reči, da hitro delaš. Poglej to! V eni noči! Sem faca, kaj! Nora faca...da sem s tabo!

ELA

Celo noč...

EGON

Lepa varovalna barva...

ELA

Egon...

EGON

Jasno, spet mi ne boš povedala, kaj se ti mota po glavi.

ELA

Ne, ne, vse je v redu. Prav imaš.

Premor.

EGON (*Spravljivo.*)

Ela....

ELA

Saj vem, težko je. Za oba je težko. Pa saj sva srečna... Samo sprememba je...

EGON

Ja, saj vem. Stresno je pa zelo... Ampak bova skupaj, a ne da bova!

Premor

ELA

Povej mi, kakšno barvo bi imela v mali sobi?

EGON

Bela.

ELA

Bela? Bela je pusta...

EGON

Za kabinet ne moreš imeti neke žive barve, a ne? Zmoti te pri razmišljanju.

ELA

Kabinet?

EGON

Ja! Kabinet. Studio! Delovna soba, a ne?

ELA

Otroška soba bo.

EGON

Otroška soba pa ne bo!

ELA

Ja, pa bo!

EGON

Kje bom pa delal?

ELA

V službi.

EGON

V službi pa ne!

ELA

Ja. (*Premor.*) Našel si jo boš. Dobro bi bilo, da bi tudi ti kaj zaslužil. A ti ne gre na živce, ker ne hodiš v službo? Od česa pa misliš živet?

EGON

Siva obleka, kravata, aktovka. Pol sedmih. Vstanem. Mečkanje jajc. Ni časa za fuk. Umivanje zob. Britje. V kopalnici je ženska. Ne poznam je. Spala je v isti postelji. Vstala je. Pomečkana je. Umiva zobe. Pod tušem si brije noge. Kuhinja. Skodelica. Lepa. Dragocena. Last neke biologinje. Mrtve biologinje Ele. Zdaj jo ima živa Ela. Ela biologinja. Rad bi se ljubil z mojo biologinjo Elo. Ampak v skodelici je že kava. Kava iz kavomata. Fuj. Fuj, obuvam čevlje. Fuj. Iz kopalnice stopi nova ženska. Prepoznam jo. Ti si. Našminkana. Fuj, okus po kavi. Noge se ti svetijo v najlonkah. Greš v kuhinjo. Skodelica. Skodelica tvoje babice (*Poudari ime.*)Ele. Notri je kava. Kava iz kavomata. Prileže se. Prvič me pogledaš. Fuj. Ne dišiš po ženski. Dišiš po Dolce Gabbana. Fuj. Tebi je dobro. Tebi je vseč. (*Premor.*) Delam lahko doma.

ELA

Ne teži! Doma nič ne narediš, tudi doma si sfaliran študent...

Egon jo nekaj trenutkov gleda pokaže na sobo, kako je pobarvana, pokaže nase in vprašujoče odkima z glavo.

EGON

To ne šteje? Zakaj pa mi potem plačuješ? Ne bova tiste lepe sobe porabila za otroka.

ELA

Prosim?

EGON

Siva obleka, kravata, aktovka. Pol sedmih. Vstanem. Mečkanje jajc. Ni časa za fuk. Umivanje zob. Britje. V kopalnici je ženska. Ne poznam je. Ni spala v moji postelji. Celo noč je tolažila otroka. Spala je pri njem. Vstala je. Oblekla je otroka. Pripravlja mu zajtrk. Ne poznam je. Fuj. Ne poznam otroka. Fuj, fuj. Pomečkana je. Umiva zobe. Kuhinja. Skodelica. Lepa. Dragocena. Last neke biologinje Ele. Mrtve biologinje Ele.

Zdaj jo ima živa Ela. Ela biologinja. Rad bi se ljubil z mojo biologinjo Elo. Ampak v skodelici je že kava. Notri je kava iz kavomata. Fuj. Fuj, obuvam čevlje. Fuj. Priteče otrok. Z usti od čokoladnega namaza se obriše vame. Fuj. Grem v spalnico. Slečem obleko. Oblečem drugo obleko. Sivo. Popravim kravato. Ženska išče najlonke. Ženska se premisli. Obleče hlače. Fuj. Iz kopalnice stopi nova ženska. Ne pozam je! Ti si. Počesana. Fuj, okus po kavi. Greš v kuhinjo. Skodelica. Otroška z rožnatim slonom. Notri je mleko. Skodelica tvoje babice. Notri je kava. Kava iz kavomata. Prileže se. Smrdiš. Nimaš časa za tuširanje. Stara si. Nisi se naspala... *(Premor.)* A razumeš, zmenila sva se, da otroka še ne bova imela... Če se jaz držim dogovora, se ga moraš tudi ti!

ELA

A se ga držiš?

EGON

Se! Misli naprej!

ELA

Saj mislim... Ti ne vidiš naprej. Ni pogojev za otroka, si rekel. Zdaj pa so. Jaz pa nisem nič rekla... Jaz nisem nič obljubila.

EGON

Mislil sem, da ti je jasno. Ne vem, zakaj vse velja zame, zate pa ne.

ELA

O.k. Ne takoj...

EGON

Seveda...

ELA *(ga prekine)*

Kdaj pa?

EGON

Kam se ti mudi? Zakaj se ti mudi? Glej koliko imaš otročičkov. Jaz nočem otroka, saj je že s tem plevelom preveč dela. Najprej moraš spraviti to drhal iz hiše.

ELA *(Utrujeno, naveličano skloni glavo.)*

Dosti let... čakam. Ti narobe razmišljaš....

EGON

Saj tudi jaz čakam, komaj čakam...

Namesto tebe moram razmišljati! A nimam pravice, kaj. Dolžnost pa imam, to pa ja.

ELA

Saj sploh ne razmišljaš. Če bi razmišljaj, bi bilo vse drugače. V to sem prepričana.
Navadna šovinistična svinja si.

Tiho se opazujeta. Ela grize ustnico. Egon gleda v tla ali v stran.

EGON

Oranžna.

ELA

Aaa? Kaj?

EGON

Oranžna soba. Oranžna mi je všeč.

ELA

Si se premislil? A vidiš, kakšen si? Danes tako... Jutri boš pa spet drugače govoril. Kaj naj ti zdaj verjamem?

EGON

Ne, oranžno sobo bi prenesel...za kabinet...

ELA

Svinja!

EGON

Ela, nehaj! Povedal sem ti. Vse je bilo jasno povedano. Zmenila sva se. Jaz ti pomagam z mesojedkami, madona, kakšna žrtev je to! Ti ne razumeš! Smo že velika srečna družinica, a nismo, poglej, kako nam je luštno. Kateri kreten bi to še delal zate?

Praktično fukam rožo.

ELA

In jaz ti plačujem. Tako sva se zmenila. Govorila sva, da ne bo otrok, dokler ne bova imela skupnega stanovanja. Včasih se mi zdi... (*Premor*)Zdaj ga imava. Prekleta! (*Sama zase.*) Babica je imela prav. (*Egonu*) Nehaj me zajebavat! Moja pravica je, da se odločim. Ti se moraš z menoj strinjati! Ne pa jaz s tabo. Vedno sem se jaz... Ti imaš stransko vlogo! In vedno ti dajem denar. Dobro te plačujem. Brez mene bi crknil.

EGON

Ker me rabiš, mi daješ denar in za rožo mi daješ denar, tebe bi fukal prostovoljno! A ti ne bi bilo fino, ko bi ti enkrat v postelji vpila?

ELA

Jaz tega ne rabim!

EGON

Jaz imam dragoceni sok... Uf, kako me žgečka po jajcih (*Prime se za mednožje.*)
(*Premor.*)

Oprosti.

ELA

Ne, ti oprosti... Saj sem jaz... Preveč hočem naenkrat.

EGON

Saj te razumem.

ELA

Ja, saj vem, da me.

EGON

Prebarvajva zdaj to sobo, da ne bo tako temna...

ELA

Všeč mi je postala.

EGON

Prav. Vidiš, saj ti..nama gre.

ELA

Ne, rada bi, da bi ti sodeloval.

EGON

Pa saj sodelujem, barval sem celo noč.

ELA

Pa ne tako! Prekleta! Uf, mislila sem drugače! (*Premor*) Idejno! Z zanosom!

EGON

A ti pa si?

ELA

Ja, sem. Glej!

Prime belo barvo in pljuske z njo po steni. Packa zgleda kot nekakšen duh.

Oba stojita in gledata, kako barva polzi po steni.

EGON

Zdaj si pa naredila. Zdaj pa je po mojem okusu. Stena s flekom! Če mene vprašaš, je to zanimiva poteza. Nadvse originalno je. Poglej zdaj to! (*Prime čopič in nariše dvoje črnih oči, da nastane nekakšen duh, začne se smejati.*) Kaj praviš? Ti je všeč? Pa praviš,

da ne sodelujem. Ravno sva skreirala umetnino. Pokaži mi enega, ki ima na steni tako originalno poslikavo. Ela? Elči? A si jezna? Poglej kakšna lepa freska!

Gre do Ele in jo potrese za ramo. Ela se samo toliko odmakne, da mu pokaže, da noče, da se jo dotika.

Pa dej, no, sej ni nič hudega, saj lahko vse prebarvava. Povej mi, kakšno barvo bi rada, pa bom pobarval. Za začetek lahko pa tole belo pomažem po vseh stenah. Daj no, ali bi raje temno zeleno in tole popravim? (*Smeje.*) Lahko pa na črno, ker si tako mračnjaško razpoložena. Rdeča bi bila mogoče prava... Mogoče bi tako barvo, kot je tvoja čmokla, ko stokaš, da me hočeš? Bi rumeno sončece moje? Ela, Ela, Eeeellaaa... Kaj pa roza? Ta bi bila zate, ker si tako nežna... Roza, nežna roža... Ela... Ah, že vem, siva? Siva ti bo všeč! Siva je prava. Siva kot pepel tvoje babice... Siva za klan mesojedk. Tako se boš res pogosto spomnila nanjo... Tudi rožo ti lahko pobarvam. Kašne barve si želiš na roži? Mogoče bi bili pa Belgijci veseli, če bi jim poslala pobarvano rožo. Kaj takega pa še niso videli. Lahko bi naredil še bele pike po njej, da bi imela norice. (*Se naglas smeji sam sebi.*) Eeeelaaaa?

Ela vstane gre do okna, ga odpre in pogleda skozi, preverja, kako visoko je okno.

Kaj gledaš? A bi rada rešetke pritrdila? Misliš, da ne morem iti? A misliš, da me kaj zadržuje? Lahko grem. Takoj zdaj! Ampak! Če hočem! Ne boš mi govorila, kdaj moram priti in kaj naj naredim in koliko moram zaslužiti! Razumeš? A me razumeš?! Če bom hotel piti tri dni, bom pil! Če bom hotel smrdeti, bom smrdel! (*Gre do nje in spusti zvok kot bi prdnil. Ponovi in jo provokativno gleda, še dvakrat tako, da ji leti slina v obraz.*) In če hočem biti neobrit, bom neobrit!

Ela si gre z roko do obraza, da bi si obrisala slino. Prime jo za obraz in se s svojo brado podrgne ob njen obraz. Ela se mu iztrga, gre na drug konec sobe.

Kaj je? A ti ne paše, če se drgnem ob tebe? Kaj pa, če te spodaj po tvoji stari gospodični?

Gre za njo in jo začne vleči za hlače, da bi jo slekel. Ela se brani, čisto tiho. Odrine ga z

vso močjo. Egon se opoteče, a gre proti njej, kaže ji iztegnjen jezik, češ, da jo bo polizal.

Pridi mucka, pridi... Boš predla...

ELA

Izgini!

EGON

Ti punčka, nisi me razumela. Rekel sem ti, da mi ne boš govorila, kaj naj delam.

Gre proti njej, Ela se mu ritensko umika. Boji se ga.

ELA

Ok, ok, nisem hotela, da tako zveni. Oprosti... Nehaj prosim!

EGON

Nehal bom, če bom hotel.

ELA

Ja, ja, no, saj, ne morem ti nič reči, da te ne bi jezilo. Prosim... Bom naredila kot želiš.

Egon obstane. Gleda jo. Ona gleda njega

EGON

Spet me hočeš nategnit...

ELA

Ne, prisežem...

EGON

Adijo!

Ela se mu odmakne s poti. Gleda v tla. Egon se zavrti okoli svoje osi, potegne kopreno iz lončkov in brcne vanje, pobere reči in gre. Ela se z obema rokama prime za glavo, gre do okna, da preveri, če je res šel. Potem se s hrbtom obrne k oknu, strmi predse. Egon se spet vrne, Ela se zdrzne.

EGON

Nekaj si pozabila!

ELA

Kaj?

EGON

A si bila na banki?

Ela prikima, vzame svojo torbico, vzame ven denarnico, pobrska, potegne ven bankovce.

ELA

Petnajst.

EGON

Zmenila sva se za dvajset.

ELA

Včeraj pet, danes petnajst je skupaj dvajset.

Egon ji iztrga denarnico iz rok, pogleda, kaj je v njej, vzame ven ves denar in denarnico vrže Eli pred noge. Odide.

3. prizor

V predsobo prvi vstopi Egon takoj za njim pa Ludvik. Na prehodu stoji mesojedka in jima skriva pogled v dnevno sobo. Stojita med mesojedko, in vhodom v kopalnico.

LUDVIK

Kaj tako smrdi?

EGON

Kaj?

LUDVIK

A ti ne vohaš? Preci, ko stopiš v stanovanje...

EGON

Aja, to, jaz sem se že navadil... Rastlina...mesojedka, ta smrdi. Jaz sem se že navadil...

Saj zdaj bo šla...

LUDVIK

A tele rože? *(Počepne k manjšim rožam, odkrije kopreno)*

EGON

Pazi!

LUDVIK

Kaj?

EGON

Lahko te ugriznejo tale smrdljivke. Primi, če si upaš. Ela in tele, ista sorta!

LUDVIK

Ah, kaj me strašiš...Elo bi pa upal prijeti, mater, kateri je pa ne bi? *(Kratek premor.)*

Jaz sem pa že zadnjič, ko sem barval, gruntal, kaj tako smrdi, hudiča. Mislim, ponavadi stanovanja, ko jih pobarvaš, dišijo, tukaj je pa še kar smrdelo, čudno... Kako to prenašaš?

EGON

Sej ti pravim, da bo kmalu šla. Primi jo. Mogoče ti bo pa pustila...Vse moči moram porabiti po njeno, pa imej še njo, porka madona! Kako imam jaz že vsega dosti!

LUDVIK

Koga zdaj? *(Premor, potem se zareži.)* Da me boš ti pol....Namesto tele...

EGON

Meni ne pusti... Ti jo pa imej, kolikor hočeš...

LUDVIK

Kaj?

EGON

Ja, kaj pa misliš. Tudi jaz jo samo gledam...

LUDVIK

Ti meni to čisto resno?

Premor

EGON

Kopalnica!...In tale more od hiše...

LUDVIK

Ah, misliš, da je moja Maja pa fajn? Cel vrt ima v solati... Vsaka ima svoje finte. Zaradi vrta se sploh ne zmeni zame. Če hočem kaj od nje, ji moram pomagat, štiham grede, delam prekle, pulim plevel... Pol moram pa zalivat...

EGON

Saj moram jez tudi zalivat. Zato me ima. Za zalivanje...

LUDVIK

Ampak jaz bi tvojo Elo z veseljem zalil. Fejst baba je.

EGON

Ja, fejst baba. Saj ti pravim...

LUDVIK

Ampak smrdi pa res...

EGON

Ko bi vedel, kako me obžira...

LUDVIK

Kdo zdaj?

EGON

Ah, zaradi kopalnice... Daj, bova pogledala, kaj se da narediti...

Gresta proti kopalnici

Saj ni potrebno nič posebnega. Ploščice je pa itak ona izbrala... Kdo pa?

LUDVIK

Ne govori!

EGON

Pipe sem pa lahko jaz...Kot da mi je važno... Voda teče iz štirne ali pa iz zlate pipe, vseeno mi je.

LUDVIK

No, ja...

V stanovanje pride Ela.

LUDVIK (*požira jo s pogledom, a to skriva*)

Dober dan.

ELA

Živijo. Kaj pa ti tu Ludvik? A delata?

EGON

Delava.

ELA

Tole sem prinesla..., da jo bom lahko zapakirala.

EGON

A že? Super!

ELA

Ja... Ne še. Kmalu, ampak, da ne bom potem hitela... Vse hočem imeti pripravljeno, ko jo pridejo iskat...

LUDVIK

A rožo?

ELA

Ja, rožo... v Belgijo gre.

Ludvik dregne Egona pod rebra in mu spodbudno pokima.

EGON

Saj, saj...

ELA

Egon se je navezal nanjo...

LUDVIK

Ja, ja, najbrž...

ELA

Res, a ne Egon?

EGON

Ja, ja... Pogovarjava se o kopalnici....

ELA

Srči, saj jo bova dobila nazaj... Ludvik, da ga ne boš kaj sral! Take kopalnice, kot jo imaš doma, ne bom gledala!

LUDVIK

Kaj pa je narobe z našo kopalnico?

ELA

Ludvik, roko na srce, nisi arhitekt.

EGON

Pa? Ima pa dobre ideje in poceni je!

ELA

Oprosti, Ludvik, to ni osebno. Rekel je, da bi rad arhitekta. Potem... Zdaj si pa ti tukaj.

LUDVIK

Ne vem, se mi zdi, da zato, ker arhitekti ne delajo. Saj veš, oni samo rišejo... Mi delavci potem itak naredimo po svoje.

EGON (*Ludviku*)

Ja, itak! (*Eli*) Prepozen sem bil. Ampak boš videla, dobro bo. Boš videla, da bo dobro!

ELA

Vedno se ti mudi. Ludvik ima doma v kopalnici dve avtomobilski gumi.

EGON

Priganjala si me. In, kar dela Ludvik, je pravzaprav tvoj stil življenja. Obnaša se ekološko. Tiste gume so v bistvu reciklirane in so zdaj stol.

ELA

Vse sem sama uredila. No, a ni mogoče lepo? Vse je že novo. No, tole bo treba prebarvati... Zmenila sva se, da..

EGON (*Jo prekine.*)

Ja, da bom jaz uredil kopalnico. (*Premor.*) Koliko dreves je moralo pasti, da boš imela novo pohištvo? Ne obnašaj se po svojih načelih, kadar gre zate. Druge pa glodaš. Čudna si. In nehaj me gnjaviti s to kopalnico. Saj je že vse urejeno. (*Premor*) Bom uredil! A ne Ludvik?!

ELA

Zmenila sva se za kopalnico, ker je najmanjši prostor v tem stanovanju. Če tega ne boš zmogel, ne vem kaj bom...

EGON

In najdražji. Naložila si mi veliko odgovornost in majhen budget.

ELA

Kuhinja je najdražja, obnašaj se racionalno kot se jaz.

EGON

Stanovanje je tvoje.

ELA

Najino.

EGON

Tvoje.

ELA

Najino!

EGON

O.k., najino in bom, bom, bom!... Bom uredil kopalnico.

ELA

Nič takega ni, ti razmisli, kaj boš Ludviku povedal...

Jaz mu bom pa zdajle. Ludvik?

Ludvika Ela prime pod roko in gresta skupaj v dnevno sobo.

LUDVIK

Kuga pa je? Kaj sta pa tako skregana?

ELA

Pusti to. Saj ni važno. Nekaj je razdražen pa ne vem, kaj je. Lahko mu še kaj rečeš, da... Mah, ali pa tudi ne. Saj ne vem več, kaj sploh lahko... (*Premor*) Preklete! Prej sva se imela fajn. (*Premor*) Povej mi, če si pripravljen tole počistiti in potem prebarvati na belo?

LUDVIK (*Posmehljivo*)

Jaj, kaj sta pa s to steno naredila, pa ja menda je nista hotela to, kar je ratal? (*Se smehljaja in pogleda Elo, takoj se zresni.*) Bela... kaj pa vem. Bela... Tale zelena bo čez

udarila. Ne vem, kaj te je pičilo, da si hotela tako barvo. Sej sem rekel Egonu, da je trapast, da je pretemno.

ELA

Saj je nisem...

LUDVIK

Egon je...

ELA

Ja, vem, Egon je prebarval...

LUDVIK

A ne! Egon pa ne!

ELA

Egon, Egon!

LUDVIK (*Se reži*)

Egon pa že ne!

ELA

Ja, je bil...Celo noč je barval...(*Pogleda Ludvika v obraz in postane ji jasno, da je barval Ludvik.*) Ah, saj...Zdaj mi je jasno...Le kako bi on celo noč...

LUDVIK

Domov me je prišel iskat in prosil. Rekel je, da si grozno želiš.... Obljubil mi je dvojno plačilo...

ELA

Pa ti je plačal?

LUDVIK

Ne še.

ELA

Ah...

LUDVIK

Rekel je, da na koncu... skupaj s kopalnico...

ELA

Prebarvaj na belo, če bo sekala zelena čez, bo pač svetlo zelena... Zdaj bom zagotovo plačala dvojno...

LUDVIK

Koliko boš plačala? (*Premor*) Trojno.

ELA

Kolikor boš rekel.

LUDVIK

Egon me bo ubil, če ti pomagam.

ELA

Ne bo...Pa tudi ni mu treba vsega povedati, a ne!

LUDVIK

Uh, si pa prefrigana! Sej sva se midva tudi kregala, ko sva šla v bajto. Pol je bilo pa dobro. Je imela toliko dela s pucanjem, da je nehala...

ELA

Dobro, dobro, a boš?

LUDVIK

Bom, samo, mi boš povedala kdaj, da ne bo kaj narobe. A je prav?

ELA

Zmenjeno, Ludvik!

EGON (*Ljubosumno.*)

Kaj se pa tako dolgo pogovarjata?

LUDVIK

A si že kaj naumil? (*Gre do Egona, ga prime čez rame in pelje proti kopalnici.*) Pridi, ti bom pokazal, kako jaz mislim, potem boš pa povedal, kaj sploh hočeš.

Egon kima, Elo pogleda čez ramo. Hip zatem pa se ji nasmeje.

Pa sej je čist o.k. baba!

EGON

Pa sej vem! Mislim, bila je...pa saj je še... samo, zdaj je pa neznosna.

Ludvik mu ponudi roko. Egon ga prime za ramo, pomenljivo nakaže, da bo treba potrpeti. Ludvik ga potrepnja po rami in odide.

4. prizor

Manjša soba. Ob steni so zložene posode z beležem. Naslonjena lestev in nanjo obešena delavska oblačila. Po tleh je časopis. Soba je pripravljena, da se jo prebarva. Na sredini so škatle in v njih manjše lončnice pokrite z vrtnarsko mrežo.

Egon v sceni nič ne naredi samoiniciativno. Naredi le, kar mu Ela sproti naroča. Ela pa je cel prizor v akciji.

Izven stanovanja se sliši, dialog, rožljanje ključev. Prekladanje orodja in posod z barvo.

ELA

Daj primi! Pa ne torbice...

EGON

Kaj pa?

ELA

Ja barvo, a ne?!

EGON

Zakaj je ne daš na tla?

ELA

Že prav!

V sobo prva vstopi Ela. Vrata pusti na stežaj odprta, da takoj za njo vstopi Egon. Ela ima polne roke vrečk, iz katerih gleda tudi valček za barvanje in manjše posode. Egon vstopi z rokami v žepu in zaloputne vrata za seboj. Ela odloži vse kar nosi in sleče plašč. Poda ga Egonu in namigne, naj ga odnese v drug prostor. Pod plaščem je že oblečena v zapacane kavbojke in preveliko zapacano srajco. Takoj se sezuje in obuje stare superge. Egon odnese Elin plašč. Pride nazaj in naredi nekaj samozavestnih korakov. Egon sleče samo bundo in odnese še svojo bundo.

EGON

Pa pizda no, kako smrdi, zdaj že v kabinetu.

ELA

Kako?... A prineseš zdaj še barvo, prosim...

Egon gre nazaj in prinese posode z barvo.

ELA

A si kaj lačen?

EGON

Ne! A ti ne vohaš? Pa toliko sva že naredila... *(Hoče objeti Elo.)* Kje si? Kaj se zdaj braniš? A nisi hotela, da sva skupaj? No?!

ELA *(Odmikajoč.)*

Smrdi? *(Premor.)* To je samo mesojedka. Jaz sem pa lačna, ampak bova pol... Stanovanje je pa že prej dišalo po rastlinah. Še ko je bila babi živa, a se ne spomniš?

EGON

Eh.

ELA

Samo nama je babica zaupala rastline.

EGON

Tako kot je zasmrdela tvoja babica... Tebi je zaupala. Tebi je vse povedala. Tvoje stanovanje, tvoje rastline, tvoja babica Ela, tvoj Egon.

ELA

Kaj?

EGON

Kaj, kaj... Po čem bova dišala? Po mrhovini bova smrdela. Pa daj no, ljubica! Kaj se me otepaš?

ELA.

Ne.

EGON.

Kaj pa potem?

ELA

Narediva tole..

EGON

Ljubica... Začenjava novo življenje, a ne vidiš. Pozabi na vse! In tebi se bodo dogajale čisto nove stvari! Poglej, ponosen sem nate. Kmalu bo končano. Tole žvad vržemo ven... Komaj čakam... Potem se bova imela kot prej. Brez skrbi. Sama. A ne? Spomni se! In spet bo tako! Pozabi na babico. Zaključila je in to zelo lepo. Kaj bi še rada. Pol leta že gnije.

ELA

Ne gnije! Upepelili smo jo.

EGON

In raztrosili po močvirju.

ELA

Rada je imela močvirje.

EGON

Mesojede rastline..

ELA

Preučevala jih je.

EGON

Isti sorte ptiči... Se ti ne zdi krvoločno, da je proučevala mesojede rastline? To ni delo za ženske...

ELA

Stroka je.

EGON

Sama je izbrala to stroko. Krvoločno stroko kot njen značaj.

ELA

Ah, Egon, nehaj. Muhe letijo na tiste rastline, no! Mene je imela rada.

EGON

Mene pa je imela za mrčes, točno! In ti me imaš tudi! Prebavljata me s sokovi za muhe.

ELA

Ah, daj no. Nič ti ni hotela.

EGON

Si pozabila? Kaj ti je rekla?

ELA.

Egon, raziskovala je. Bila je znanstvenica...

EGON

Čarovnica stara. Svojega moža je prisilila, da je bil donator.

ELA

To je plemenito, da po smrti doniraš svoje organe. *(Pogledi ga po rami)* Tudi ti boš plemenit.

EGON

Kruta si...

ELA

Ja, od takrat. Brez veze si vztrajal, da ne moreva imeti otroka... Brez babice bi težko prebolela splav. Razumela me je.

EGON

A še zmeraj misliš na to?

ELA

Ti boš dal roži jajca... Posthumno. Ker sem prijazna...

EGON

Jaz sem pa mislil, da je to mimo, zdaj, ko se izmolzem vanjo vsak dan. Tebe bi rad.

ELA

Ah, ne, zato te pa plačujem...

EGON

Ela, Ele, Eli, Elo, pri Eli, ZA ELO!... Same Ele. Babica Ela me ni marala.

ELA

Iztrgal si otroka iz mene! To ti je zamerila bolj kot jaz.

EGON

Ne zdaj meni tega obešat! Če bi sama razmišljala... Otroka bi lahko obdržala, če bi se sama odločila zato! Ta stara mi je pa, od takrat naprej, dajala kosilo na krožnik za kavne skodelice.

Ela je trenutek tiho, na silo poskusi spremeniti razpoloženje.

ELA *(Smeje.)*

Ja, ja se spomnim. Ko bi se videl! Ampak uboga babi... Skrbelo jo je zame. Rekla mi je, da si ...

EGON

Kaj je rekla?

Ela ga gleda.

Povej no, kaj je rekla?

ELA

Da si po nepotrebem tak...

EGON

Da rabiš moja polna jajca...Kakšen pa sem bil? Normalen!

ELA

Malo je bila že pozabljiva, proti koncu.

EGON

Pozabljiva? Šampanjec mi je za novo leto natočila v plastičen kozarec.

ELA

Ha, tudi tega se spomnim. Ampak za božič si ji razbil kristalnega.

EGON

Vidiš, da ni bila pozabljiva. Zlobna je bila. Vsi ste imeli kristalne! Ni me marala. In tisti kozarec...Nerodnost kot vsaka nerodnost.

ELA

Takrat nas je bilo šest. Imela je samo še pet kozarcev! Dostikrat si bil neroden.

EGON

Dostikrat? Vse sem ji popravil, kar je hotela. Ali ji nisem menjal varovalk?

ELA

A res hočeš, da se pogovarjava o tem? A res hočeš, da te spomnim na vse neumnosti, ki si jih naredil?(*Premor*) Se mi zdi, da si bil najmanj kar je, štorast.

EGON

Štorast? Takrat si se smejala. Oba sva se smejala. Ela, no, spomni se!

ELA

Ja. Zdaj pa nehajva.

EGON

Štorast pa nisem bil, da veš.

ELA

No, pa nepreviden. Ko si ji zamenjal varovalko, ji je vse pregorelo. Osmojena je bila, kot bi prišla iz smodnišnice. Lahko bi bil požar. Na, primi. (*Poda mu valjček za beljenje ali velik čopič*)

EGON

Če pa je vse vklopila, kar se je dalo. Kje so hlače?

ELA

Nisi dal varovalke v sistem...

EGON

Ja, pa kaj? Kje je pa moja srajca?

ELA

Žebelj si vtaknil noter... Tam jo imaš, na škatli.

EGON

Vedno so ji pregorevale... Njeno stanovanje, no, zdaj tvoje ..., ah, saj je vseeno.

Kadarkoli sva prišla je bilo stanovanje kot novoletna jelka. Vsakič znova sem mislil, da prihajam v kakšno operacijsko dvorano. Tisti žarometi.... pa saj si tudi sama rekla, da te oči bolijo...

ELA

Svetlobo je imela zaradi rastlin pa kaj?! Takrat bi jo pa električna skoraj ubila.

EGON

Pa je ni... Umrla je naravne smrti. *(V eni roki drži delovna oblačila, v drugi valjček in ne ve, kam naj ga odloži, da se bo lahko preoblekel, zagleda lestev in hoče obesiti valjček.)*

ELA

Ni bila naravna in ti to veš. Tja vrzi. Tukaj prisloni lestev.

Egon gre do lestve in naredi, kar mu je rekla Ela, zraven brcne škatlo v kateri so lončnice. Pogleda Elo, da preveri reakcijo. Ela se zdrzne pa nič ne reče.

EGON

A zdaj sem pa jaz kriv, ker se ji je zataknila v sapniku breskvina lupina?

ELA

To ni naravno. In, če sem natančna, breskve si ji prinesel ti. *(Spleza na lestev in začne barvati steno.)*

EGON *(Ponuja ji posodo z barvo. Nekaj časa jo drži potem postavi na tla.)*

Breskve so naravne... Imela je, kaj naj rečem? Smolo. Umor ni bil. A namiguješ, da je bil umor?

ELA *(Odkimava.)*...

A mi daš barvo?

Egon prikima. Prime posodo z barvo, ji poda. Ela namoči čopič in začne barvati naprej. On še vedno drži barvo, potem pa jo odloži na tla. Začne se slačiti...

EGON

Če ni naravna smrt, je pa...

ELA.

Kaj no? (*S čopičem opleta, da rabi barvo.*)

EGON

Bio smrt. Ja, v stilu njenega življenja. Bila je biologinja in umrla bio smrti. Kaj bi še rada? Še dobro, da se ji ni kdaj prej zgodilo, ko je goltala vse tiste tablete... Kaj bi pa takrat rekla... Zame je zadušitev z breskvino lupino naravna smrt. Konec... A misliš, da me bo pa zdaj še vest pekla, ker coprnica ni znala jesti breskev. Od nečesa je pa tudi treba umreti. Pri vsej kemiji, ki jo je požirala.... Tvoja babica je vesela, kaj vesela, v devetih nebesih je, ker je umrla od breskve... In tudi ti si lahko vesela, da veš... Veseli se z njo!

ELA

Vesela naj bom? Daj mi barvo!

EGON

Ja, dobila si stanovanje... Za naju. Ej! Pogledj okoli sebe, no! (*S hlačami na petah odceplja do barve in ji jo prinese.*) A si je ne bi kam obesila?

ELA

Saj boš tudi ti živel tu.

EGON

No, ja, seveda... Ju-hu! Jaz sem vesel. Jaz je ne pogrešam. Coprnica je umrla. ...Na tukaj! (*Obesi barvo na lestev.*) Pa namakaj!

ELA

Zakaj stalno govoriš, da je coprnica?

EGON

A ni bila?

ELA

Ne ni bila! Znanstvenica je bila in zapustila je znanstvene zapise. To govoriš samo zato, ker je nisi maral.

EGON

Edino denarja ni imela, vse ostalo pa... Saj veš, kaj vse sva vrgla v smeti, ko sva čistila, ne. Čudi me, da nisva naletela na posušene podganje repke.

ELA

Je pač ugotovila, kaj rastline rabijo, kaj jaz morem. Znanost je znanost! To zganjaš samo zaradi dognanj, da mesojedke rabijo moške beljakovine.

EGON

Coprniija! In bradavico je tudi imela...

ELA

Imela je pač svojo knjižnico. Saj veš, da je raziskovala...

EGON

Ja, zdaj pa ti guliš vse tiste njene knjige in zapiske...

ELA

Ne bom govorila o tvoji navlaki, ki jo imaš ti pod svojo posteljo. Ti tudi praviš, da je literatura. Pa je?

EGON

Eh.

ELA

Ja, no kaj? Vse tiste sluzave revije, ki se že lepijo skupaj. Me prav zanima, zakaj? Kakšna potrata! (*Premor.*) No, saj razumem, moški pač morate imeti pornografijo pod posteljo.

EGON

Tisto ni pornografija.

ELA

Kaj pa je?

EGON

Umetniške fotografije

ELA

Češpljeva čežana. Čisto od blizu, tako blizu, tako, tako... da jo lahko povohaš.

EGON

Tiste revije imam zaradi dobrih člankov. Tudi jaz raziskujem. In tebe...tebe bi spet rad raziskoval. Ela, za obe imam dosti, res.

Poboža jo po nogah, Ela pa strese z nogo kot bi hotela odgnati muho.

ELA

Zakaj imaš pa stripe?

EGON

A se moram zdaj zagovarjati ali kaj? Spomin na otroštvo...

ELA

Ki še ni minilo...

EGON (*Odmakne se.*)

Stripi so dobri za izobraževanje. V tujem jeziku so napisani.

ELA

Bla, bla, bla... A ni babica rekla, da si otročji? Tamle imaš. In pazi, da bo časopis ostal ob steni. Poglej tamle! (*Pokaže na zmečkan časopis.*)

EGON

Ženska je bila zagotovo uganka.

ELA

Vse prave ženske smo uganke. Sploh pa za moške... Mislím, saj nismo tako zagonetne, kot praviš ti. Poglej, še zmeraj sem s tabo pa se vleče že dvanajst let. Le malo je potrebno pomisliti pa skačemo okoli moških kot gazele. Vam moškim, manjka inteligence. Samo na pravi zvonček je potrebno pocingljati. To je to!

EGON

Ti že veš, zakaj si z menoj...Cin, cin..

ELA

Glej, koliko sem že naredila, ti imaš pa še vedno hlače, kje že?! Na petah!

EGON (*Potegne hlače gor.*)

No, zdaj si pa me... Pa res ne vem, zakaj ne sme Ludvik tega pobarvat.

Jo nekaj časa gleda zabodeno.

Po mojem si lačna. Zato si tudi sitna. Seveda! Lačna si.

ELA

Nisem lačna! Malaj!

EGON

Pa ja, no, kako me priganjaš.

ELA

Moja stran je lepa. Poglej!

EGON

Barvaš iz ihte!

ELA

Ni res!

EGON

Poklic bi morala zamenjati. Lahko bi pleskala. Lahko bi se specializirala na rastlinjake. Recimo za rastlinjake za močvirske rastline. Mesojede rastline. Te bi bile zate. Pogovarjaš se tako z menoj, da čutim, da imaš to v genih. Pa saj se vidi!

ELA

Mesojedke je res težko vzgajati. Tele bodo še zrasle... Pa še zaslužila bova. Zdaj gre v Belgijo na razstavo... Ta velika je vredna zlata. Najprej so govorili, da bi jo odkupili pa nisem pristala. Potem smo se nekako zmenili, da jo bom posodila... Plačali mi bodo za to rožico, da jo bodo lahko gledali...

EGON

Bolje bi bilo, da bi jo prodala. In še tele..ta male stvore...

ELA

Ne, to pa ne smem. Kaj pa ti misliš?! Pa saj je dolgo ne bo.

Premor

EGON

Ti, kaj si, če ješ mesojede rastline? Vegetarijanec ali vsejdec?

ELA

Nehaj se delati norca.

EGON

Vprašam, ker vidim, da se spoznaš. Kako bi bilo, če bi si namesto tvoje endivije naredila v solati tole mesojedko?

ELA

In kaj si, če objedaš ljudi?

EGON

In zakaj ne moreš reči, da si vegetarijanec, če ješ živali, ki jedo rastline?

ELA

A se bova o tem pogovarjala?

EGON

Lahko ti spečem zrezek.

ELA

Fuj!

EGON

Res mislim, da si lačna.

ELA

Saj sem, ampak bom jedla potem.... Doma.

EGON

Tukaj?

ELA

Ne spravljaljaj me ob živce.

Vem, vem, res morava nehat. Jutri bova delala naprej. Ah, saj ti še začel nisi. Dej mi zdaj to, da splaknem... *(Pokaže na čopič.)*

EGON

Na...Pa saj je čist!

Vrže čopič na škatlo z rastlinami. Ela mu privošči grd pogled, pobere čopič in ga da v prazno vedro.

Odideta.

5. Prizor

Dnevna soba, je že precej bolj urejena. Nekoliko opremljena. Dva fotelja, mizica, na mizice precej lončkov z rastlinami. Lončnice so po vseh kotih, pod okensko polico. Ela ima okoli sebe velike navoje polivinila z mehurčki, vrečo s stiropornimi kosmi, velik lonec in lesen zaboj. Trudi se, da bi vzdignila rožo in jo postavila v večji lonec pa ji ne gre. Zamišljeno gleda rožo...

Zazvoni pri vratih. Ela si roke obriše v hlače in gre do vrat.

ELA

Hvala, da si prišel.

LUDVIK

Samo, da ne boš povedala Egonu.

ELA

Veš, da ne bom.

LUDVIK

Tak še ni bil. Mater je jezen. Zadnjič u bifeju, veš, smo ga komaj ustavili. Je hotel kar skupaj skočit z enimi pijanci. Bi ga namahali, veš!

ELA (*Odkimava.*)

Ne vem, kaj mu je...

LUDVIK

Predolgo sta čakala...Bi morala imet že ene tri froce, madona! Jez sem zdaj skupi z Majo že, jebenti, osemnajst let. Petnajst pa oženjen. Ko sva še otroka naredila, sem jo oženil... Zdaj hodi ta velika že u gimnazijo...

ELA

A že...Saj ...

LUDVIK

Pa mi nikoli ni bilo žal.

ELA

Ja, ja...Saj...

LUDVIK

Egon se pa obnaša še zmeri tako, kot smo se, ko smo bili mulci....

ELA

Vem.

LUDVIK

No, dejva zdaj tole. (*Pokaže na rožo.*) A Egon pa ni hotel pomagati, ali kaj...

ELA

Pravi, da je to moja babica...

LUDVIK

Mejdun, je hecna roža. A meso praviš, da žre?

ELA

Muhe.

LUDVIK (*Se začne smejati.*)

Ja, ja, sej... Sem mislil, da jo futraš s kakšno mačko. Da moraš jetrca sekljat pa čevapčiče peči. Egon se je zato boji...k je podrepna muha...

Skupaj se smejita.

Ludvik nejeverno kroži okoli, previdno, skoraj boječe prime rožo in jo postavi v večji lonec.

Zakaj jo boš dala pa stran? A ker smrdi?

ELA

Sej je ne bom. Samo posodila jo bom.

LUDVIK

A tako, a tako...A tudi to se dela? A ti bodo plačali?

Ela pokima

Mater, to je pa nobel, nabaviš si sto takih rož in jih posojaš po svetu pa še cvenkole leti...

Ela vzame stiropor in ga vsipa med dva lonca. Ludvik za njenim hrbtom z rokami sledi njenim telesnim linijam. Ko ga Ela pogleda, odneha. Potem spet ponovi. Na steni opazi senco sebe in Ele. Premika se tako, da njegova senca poboža njeno senco...S svojo senco seksa njeno senco od zadaj. Ela se nenadoma zdrzne, opazi, kaj dela Ludvik. Poboža nazaj njegovo senco. Vzameta si čas in izpeljeta cel spolni akt s sencami. Med tem se gledata.

Pri vratih zaropota. Potem se vhod naglo odpre in v predsobo vstopi Egon s potovalko in kovčkom. Vrže ju v predsobo, potem prinese še dva kovčka. Še enkrat gre ven, brčne v predsobo nogometno žogo in prinese še tenis lopar. Ludvik okameni, Ela pa mu mirno pokima, potem pa vstane in si pogleda vso kramo in je presenečena.

EGON

A poglej, poglej... Življenje teče dalje tudi brez mene...

ELA

Pripravljam mesojedko. Jutri pridejo ponjo.

EGON

Kva je Ludvik, koliko si naredil? A je fertik?

LUDVIK

Fertik je. Zjutraj samo še fugiram. Še umivalnik pa školjko pršraufam pa pipe pa je. Jutri bo!

EGON

No, a si videla Elica, pa si dvomila vame...

ELA

Nisem dvomila... (*Se še naprej ukvarja z rožo.*)

EGON

Zdaj bom res rabil sekret. Sem že vse prinesel, kar rabim.

LUDVIK

A se boš že vselil?

EGON (*Gre do Ele, jo objame okoli ramen in pomenljivo pogleda.*)

Ja, sem se že. Ravno kar.

LUDVIK

Si pa hiter...

EGON (*Še vedno drži Elo čez rame brez občutka.*)

A ne da sem. Elči ima pa zaslugo...

Ela se hoče odmakniti, Egon jo trdneje prime čez rame.

A ne da, Elica!

ELA

Ne vem, o čem govoriš...

EGON (*Ludviku*)

Veš, naša Ela strmi v prihodnost. Njej sedanjost ne zadostuje. Vedno je potrebno riniti naprej. Njej sedanjost ne zadostuje... Aja, malo se ponavljam, a ne Elči, to ti gre na živce... Njena vizija je jasna. Zagnana je! Tisto, kar je bilo, je pravzaprav tudi važno. Pride prav. Včasih je potrebno spomniti, kaj se je zgodilo. Zgodovina je zanimiva. Lahko se jo razlaga na več načinov. In Ela to zna! Ona zna to zelo dobro. Včasih je smešna plat zgodovine, ja, ja... Včasih pa je potrebno potrpati na vest, mojo, seveda, in brez slabe vesti, da se lahko porine naprej v prihodnost... (*Eli*) Si se potrudila, kaj!

ELA

Ne vem...

EGON

O, punči ne ve, o čem govorim!

ELA

Spusti me. Au!

LUDVIK

Zdaj dajta pa sama naprej!

EGON

Skret pršraufi!

LUDVIK

Jutri. Jutri bom dokončal. Danes nimam niti vsega orodja tukaj... Ela, jutri bom dokončal.

EGON

Jebemti! A bom v flašo scal?

ELA

Ludvik...Ja, jutri...

LUDVIK

Saj, zdaj boš pa ti pomagal Eli rožo spakirat.

Pomigne z roko v slovo bolj Eli kot Egonu in gre hitro ven.

EGON(*Eli*)

A veš, zakaj sem vse to privlekel s seboj?

Premor.

ELA

Ne. Zakaj?

EGON

Ne veš...*(Se posmeje.)* ne veš!

ELA

Res ne vem.

EGON

Kaj si rekla mojemu fotru?

ELA

Nič.

EGON *(Popolnoma miren.)*

Aja. Potem je pa dobro. *(Premor, potem besno.)* Iz nič ni nič, prasica, tukaj je pa nekaj bilo!

ELA

Kaj je bilo?

EGON

Ven sta me vrgla. ..Foter je čisto znorel... Mama je jokala potem je pa tudi ona kričala name...

Ela skomigne z rameni

Ne migaj zdaj kot, da nič ne veš!

ELA

Če pa ne vem!

EGON

Nekaj si čveknila.

ELA

Sploh nisem govorila s tvojima ...

EGON

Ne laži!

ELA

Saj ne!

EGON

Nekaj si skuhala, poznam te! Nisi kar tiho, če ti kaj ni všeč. Misliš, da te ne poznam? Zdaj bom tukaj. Zdaj te bom imel stalno na očeh, boš že videla. Ampak ne misli, da bom tu ostal. Grabiš za mano, sploh mi ne pustiš več dihat.

Obrne se stran, govori v steno

Rad bi te imel. Zase bi te rad imel. Rad bi, da bi me imela ti zase. A me razumeš?

ELA

Ja, razumem.

EGON

Težko čakam...

ELA

Saj ni tako hudo, no. Zdaj si že tu. Saj sem s tabo.

Ela gre po pločevinki piva in mu da eno. Egon jo z odobravanjem odpre, odpije požirek. Enako naredi Ela.

(Premor.)

EGON

A mi pomagaš tole zložiti v omaro?

ELA

Ah, ja, seveda. Bom, če mi boš pomagal še dokončno zapakirati mesojedko.

EGON

Kaj pa ne moreš sama?

ELA

No, saj bom poskusila... če ne bo šlo... mi bo pa Ludvik pomagal... Zdaj ti ne bo več treba...

EGON

Prav, prav.

6. prizor

Egon se razgleduje po stanovanju. Opaziti je, da že biva v njem. Cufa rožo, prinese razkužilo in ga zlije v rožo. Potem vohlja z nosom po zraku in gre nazaj k roži. Skloni se previdno, kot bi ga bilo strah, da ga bo roža zagrabila. Povoha in odskoči. Gre spet v kuhinjo in prinese veliko posodo z vodo. Zalije rožo. Še enkrat povoha in je zadovoljen. Vonj po razkužilu je očitno izginil. Nekaj časa se sprehaja po stanovanju, potem se postavi na sredino sobe čaka s prekrižanimi rokami. Potem se zdrzne. Gre po sveče. Povsod jih prižge. Poskuša narediti romantično vzdušje.

Vstopi Ela.

EGON

Končno si prišla.

ELA

Sem, ja.

EGON

Dolgo sem te čakal.

ELA

Nisva bila zmenjena.

EGON

Ne. Nisva bila. Vseeno sem te čakal.

ELA

Pripraviti moram mesojedko. Povedali so mi, kako jo moram pripraviti, da bo lažje prenesla pot. Velik lonec in vanj tisti polivinil z mehurčki. Pa steblo moram...

EGON

Ja, ja, ja, kdaj pridejo? Boš že...

ELA

Danes.

EGON

Potem pa naredi, ja.

ELA

Ne smem je več zalivat. Ti si pa opravil, kar je treba, a ne?

EGON

Ja, ja. Sem. Veš, da sem.

ELA *(Seže v torbico, vzame ven denarnico. Pobrsko, mu ponudi šop bankovcev.)*

Zaslužil si.

EGON *(Okleva, zaradi ljubega miru vzame denar.)*

O. K. fino, fino. Nekaj sem ti pripravil.

Ela pogleda proti njemu, a se hitro obrne nazaj k svojim opravkom.

Poglej!

Ela, Zdaj veš, da te imam rad. Popraviti moram vtis. Bejba moja, včasih me res pelješ v zveličane besne vrhove. Pokažem ti prst, primeš ga, ga pobožaš, oblizneš... Tvoj jezik pa sili više in hitro si čez komolec... Sranje! Zame je ta selitev velika sprememba.

Pod stresom sem.

ELA

Zakaj potem zdaj kar naenkrat?

EGON

Ja, da boš vedela, da te razumem.

ELA

Mislila sem že...

EGON *(Jo prekine.)*

Ne, ne, ne... Preveč naju obremenjuješ s tem. Stvari lahko gledaš z drugega zornega kota. *(Gleda jo in se smehlja)*

ELA

Razumem. Pomagaj mi. Da tole opraviva. Malo se mi že mudi.

EGON

Kam se ti mudi?

ELA

Kako napreduje kopalnica?

EGON

Urejeno.

ELA

A res?

EGON

Čakal sem nate... Greva pogledat?

ELA

Ne vem... Najprej narediva tole.

EGON

Pa kaj je s tabo?

ELA (*smeje*)

Pa dej no. Zdajle bodo prišli.

Ela prižge luč

EGON

No, pa narediva tole...

Egon gre do velikega lonca zelo samozavestno. Nič se ne obotavlja, brez omahovanja nasuje vanj stiropor. Počepne in dvigne težko breme, kot da ni nič. Postavi lonec v lonec. Vzame štiri palice, jih vtakne med lonca, vrže čez folijo, zaveže. Vsega je zelo hitro konec. Ela samo presenečeno gleda.

ELA

To je bilo pa...

EGON

A ne, da res!

ELA

Kako si domiseln.

EGON

Ja, ja....

ELA

O, a svečke si pripravil?

Egon prinese dva kozarca in vino. Iz žepa potegne čokoladne bonbone, natoči vino. Nese kozarec Eli pod nos, da povoha in ji ga šele potem da v roko. Ela odobrava vino, vzame čokoladni bombon. Egon je očitno zadel s pravimi bomboni. Naredita požirek.

EGON (*Osvaja.*)

No, moja lastnica...Čokoladna...

ELA

Ne. A res tako misliš? Tvoja nisem.

EGON

Hec, stara, hec! Veš, da si...Čisto moja...

Prime jo za roko. Potem jo z gesto ustavi, poljubi na vrat, na usta, jo pogleda. Se obrne in gre ugasnit luč. Začneta se božati poljubljati najprej ob steni. Vzame ji kozarec iz rok in odloži. Ela se zapeljivo odpenja, Egon jo gleda, vmes poljublja. Ela ga grabi, zelo si ga želi. Egon jo potisne na kavč, se uleže nanjo. V sobo prideta dva nosača. Prižgeta luč, dvigneta rožo in jo odneseta. Ela in Egon nadaljujeta s seksom. Ela sploh ne opazi nosačev. Egon pa pogleda za njima, takrat se eden od nosačev vrne in ugasne luč, Egon mu pokaže palec.

Oba menita, da je zdaj prelomni trenutek, da bo šlo vse gladko naprej. V prevzemanju pobude ljubljena Ela ne sme zapeljevati pod pretvezo. Prizor naj bo iskren z enako močnimi interesi.

7. prizor

Dnevna soba je pobarvana svetlo zeleno. Opremljena. Ob strani je opaziti prazen prostor, manjka velika mesojedka. Tam stoji posebna svetilka, ki je prej svetila na mesojedo rastlino. V bližini okna so v ličnem redu postavljeni lončki z rastlinami. V kotih stojijo lončki v skupinah in na njih svetijo posebne svetilke. Kljub vsemu je v sobi red. Sredi sobe stoji miza za štiri osebe. Ob steni sta dve veliki vreči. Ela pripravlja mizo. Zelo je razpoložena. Postavlja na mizo krožnike, kozarce. Najprej položi pogrinjke, enega zraven drugega. Gre v kuhinjo. V dnevno sobo pride Egon s kupom turističnih katalogov. Vrže se na kavč. Lista kataloge, hitro, enega za drugim, in jih odlaga na tla zraven kavča. Zagleda se v mizo in v prostor, kjer je stala mesojedka. Z roko si gre skozi lase, se še nasloni nazaj, potem vstane, gre do Ele, jo objame, poboža. Sprehodi se gor in dol. Sede za mizo. Ela prinese posodo z juho in jo odloži na mizo. Vidi kataloge na tleh, jih pobere in pospravi. Gre v kuhinjo, prinese kozarca. Egon vzame časopis, ga na kratko prelista potem pa odloži.

EGON

Prinesel sem kataloge. V glavnem Hrvaška, še zmeraj, drugače pa celo Sredozemlje..
(Premor.) Danes sem pa lačen.

ELA

Fino! Veliko sem skuhala. Mesar je bil zelo prijazen in mi je vse pojasnil, kako moram pripravljati meso. A si vedel, da obstaja angleški in francoski rez mesa?

EGON

Ne.

ELA

Za vsako žival imajo razvit poseben rez, kako se odreže boljše kose, saj veš... mesa. Mislim, glede na zgradbo telesa. Pujske drugače kot krave in tako...
Potem sem bila tudi pri peku in na tržnici. Branjevka mi je dala mlad krompir in peso. Boš videl, super. In mama me je klicala in vprašala, kako si in kaj bova delala v nedeljo. Rekla je, da naj prideva na kosilo, in tudi govorila bi rada s teboj. Nekaj o službi, menda je nekaj našla zate...

Postreže z juho, se usede za mizo in nekaj časa gleda Egona.

A si res mislil, da bi šla na dopust na Hrvaško? Mislim, ne vem, če bi šla spet na Hrvaško... Vsi tisti kamni na plažah... In menda natararji... Postali so že nesramni... Če pa hočeš, pa lahko tudi na Hrvaško, saj, kaj pa vem, če je blizu, bo mogoče bolje...

EGON

Imaš sol?

ELA

Ludvik mi je rekel, da sta z Majo čakala celo večnost, potem pa je Ludvik nemško poklical natararja in ju je tisti poslal u pičku mater.

EGON

Imaš sol?

ELA

Imam. Na pultu je solnica. A ti jo prinesem?

Egon vstane in prinese lonček . Vzame nož in s konico zajame, si strese v juho. Z žlico začne mešati juho.

Potem sta bila užaljena in sta šla v drug lokal, ki je bil poln Slovencev, in šele tam so ju postregli. Ludvik je bil tako...

EGON

Danes si pa zelo lepo pripravila mizo. (*Nese žlico v usta.*) Iz česa si pa naredila to juho?

ELA (*Dvigne pogled, pogleda v kozarec, ki ga je prinesel Egon, se začne smejat.*)

Sladkor si dal vanjo.

EGON

Neslana je bila.

ELA

Saj, ampak ti si dal noter sladkor. Je še vedno neslana?

EGON

Sladka je.

ELA

Seveda...

Ela prime krožnik in ga odnese pride z novim krožnikom, solnico in poprom.

Na, zdaj bo pa boljša. Poskusi.

Mama mi je posodila zavese. Misli, da sem brez denarja, ker jih nimava toliko časa...

Ampak jaz se ne morem odločiti, kakšne zavese bi rada... A imaš ti kakšno idejo?

EGON

Ne, nimam pojma. Meni je tudi brez dobro. Odlična juhica. Take pa še nisi naredila. Kaj si kupovala?

ELA

Hrano.

EGON

Ja... hrano...

ELA

Nič takega.

EGON

Kaj pa?...

ELA

Kaj?

EGON

Tisto na hodniku, videl sem vrečko...

ELA (*Skrivnostno*)

Ah... Videla sem tako lepega medvedka pa sem ga kupila...

EGON

Super juhica.

ELA

Mesna je...mesna. Prvič sem jo skuhala...

EGON

A z mamo si se pogovarjala o kuhanju?

ELA

Ja, hecno, a ne? Prej si nisva nikoli izmenjevali receptov.

Vem pa, da jo imaš rad...

EGON

Vsak dan sem bolj presenečen...Da si začela jesti meso...

ELA

Ja.

EGON

Kaj ti bo pa medvedek?

Ela razigrano skomigne z rameni.

EGON (*smeje*)

Si smešna...

(*Že bolj resno.*) A je kaj posebnega?

ELA (*Z razigranim, nagajivim glasom.*)

Ja, pa je...

EGON

Kaj?

Ela se potisne s stolom nazaj in poboža po trebuhu.

EGON

Pa ne mi reči!

Ela veselo prikimava.

Noseča si?

ELA

Ja. Sem.

EGON (*Nesrečno.*)

O šit! Zdaj mi je pa jasno...

Ti ješ peteršilj, ne pa šniclov.

ELA

Saj meni je tudi čudno...

EGON

O, ženska!....Meso...

ELA

Mesar je bil prijazen. Povedala sem mu, da nisem nikoli kupovala mesa, pa mi je vse razložil. V Šparu se nisem znašla. Vse je zapakirano. Nisem vedela, kaj naj kupim...

EGON

Mene mesarji sploh ne zanimajo.

ELA

Zato sem pa šla jaz. Prav srečo sem imela, da je si je vzela čas in mi je vse razložil, katero meso je za juho, kaj je za zrezke, za golaž...

EGON

Ela, nehaj!

Ela gleda Egona. Egon gleda Elo. Nepremično. Egon začne trzati z nogo. Ela, gleda v krožnik in meša po juhi.

Kaj boš pa zdaj?

ELA

Kako, kaj bom pa zdaj?

EGON

No, povej!

ELA

Ne vem, kaj bi rad slišal? Vse sem ti povedala, tudi za počitnice...Ni problema, tudi, kako sta se imela Ludvik in Maja, me ne skrbi...nič ni ovira...

EGON (*Jo prekine, zavpije.*)

Ne me zajebavat! A razumeš! Ne me zajebavat! Ela, jezen bom! Hudo sem jezen!

ELA

Ni ti treba biti jezen.

EGON

Ne ti meni, ni ti treba biti jezen! Jebenti, a misliš, da si bom to nakopal! A zdaj se bom pa s smrkljem in pleniciami ukvarjal?

ELA

Ne. Se bom jaz...

EGON

Tiho bodi, pička pokvarjena! Prej sem ti govoril, da mi povej, zdaj bom pa jaz!

Tole boš pojasnila. Nisem bebec, jasno, nisem bebec!!!

ELA

Povej mi, kaj bi rad?

EGON (*Se dere.*)

Ker si noseča... Zato si pa začela žreti meso! Toliko si pametna, da veš, da s solato ne bi preživela. Meso pa tudi ne bo pomagalo. Tole se ne bo izšlo!

ELA (*Ela ga dolgo gleda. V zadregi je. Govori tiho, a vznemirjeno.*)

Vse imava. Stanovanje, sobo...

EGON

Tole boš odpravila. Ne boš se videla v tem filmu... O, ne, da veš!

ELA (*Uporniško.*)

Imam biološko pravico!

EGON

To te je tista tvoja babica pumpala! Nimaš, nimaš...Nimaš pa moralne, da me postaviš takole pred dejstvo.

ELA

Tudi jaz sem postavljena pred dejstvo.

EGON

To ni isto. Ti si to nalašč... Manipuliraš z mano! Ne dovolim! (*Udari po mizi, tako, da s pestjo zadane rob krožnika in ta odleti z mize in se razbije.*) Primitivka! Kuzla! Gonila si se kot kuzla! Še Ludvik je rekel, da bi te pofukal. Razumeš? Misliš, da sem zato s tabo, da me boš ti nategovala?

ELA

Tvoj je.

EGON

Nastavljala si se. Psica. Prej sem te prosil pa nisi pustila, zdaj pa spet ne bo nič!

ELA

Nič hudega ni to. Lahko... Ti se samo izgovarjaš!

EGON

Nočem, nima smisla. Mislim, kako si se mi nastavljala. Jaz sem pa skoraj nasedel, a ne. Res me moraš imeti za bebca. Pa nisem! Nisem! In ne misli, da me boš prepričala. Raje ne poskušaj. Saj nisem nor. S tabo pa froca! Pa saj to sploh ne gre skupaj. Ha, ha, ti si zmešana. Otroka s teboj. Ha, ha! Intelektualka s frocom! Ha, ha, a jaz pa doma? A še nisi dojela. Jaz ne mislim poslušati froca, ne mislim ga zalivat namesto tebe... Pa tudi... Kakšna pa boš? A misliš da boš okoli mene racala debela kot krava. Da ti bom nosil vrečke po stopnicah? Pa saj nisem prfuknjen. Nisem in ne bom! Ja? Ti je jasno? Nimaš denarja, da bi me obdržala. Imel sem te za pametno. Trčeno, ampak pametno. Ampak ne, ti misliš, da bom v drugo popustil. Da se bom, mah, ne vem kaj! Da se bom

zmehčal, a... Ja, saj bi bil potem ves mehak, jasno! Koža se ti bo razvlekla in zgubane joške ti bodo bingljale do kolen. Ela... Kaj bom s tabo? Ne bom te mogel gledati s črnimi podočnjaki in mlečnimi joški. (*Dolg premor.*) Nočem froca! Razumeš? Ti nimaš časa, jaz imam pa čas zase, jasno?! Že tako stokaš, koliko te stanem, a mogoče ne. A nisi dojela, da nimam službe... Misliš, da me boš zmehčala. Mogoče v kurac! Tole boš splavila! Sam te bom peljal. Ne verjamem ti več. Že drugič me nateguješ.

Ela vstane od mize. Odnese vse, kar je na mizi, prinese smetišnico in cunjo, briše po tleh razlito juho. Pobere črepinje in jih odnese.

Koliko časa že?

ELA

Ni važno!

EGON

Pa saj lahko sam izračunam... Saj vem od kdaj, a ne?! Pri naju to sploh ni težko.

Ela ga samo pogleda in gre do vrečk, ki so postavljene ob steni. Egon gre za njo, jo potegne za eno ramo, da se Ela obrne.

EGON

Jutri. Takoj jutri!

ELA

Dvanajst let sva skupaj.

Egon jo hoče stisniti k sebi, Ela se mu izmuzne.

EGON

Jo, oprosti no! Jaz ne bi imel otroka. Saj sem ti že rekel. Stokrat sem ti rekel, da ne! (*Dolg premor.*)

Poglej, a ni lepo? (*Hoče objeti Elo.*) Kaj se zdaj braniš? A nisi hotela, da sva midva skupaj? No?! Kaj nama pa manjka?!

ELA

Lepo... Lepo... Nič nama ne manjka... Prav imaš! (*Premor*)

Pridi, mi boš pomagal obesiti zavese.

EGON

Zdajle? A zdajle bom pa še delal? Sem mislil, da...

ELA

Ja, mama mi jih je poslala. Hočem videti, kako zgledajo na oknu.

EGON

Pa ravno pri kosilu? Pa saj ne morem več... Kako si me razjezila...

Ela prikima. Egon leno, nejevoljno, s prisilo...

Kje jih imaš?

ELA (*Pokaže na vrečke.*)

Tukaj.

EGON

Lačen sem še...

Ela ga samo pogleda in mu poda vrečke. Egon drži za ročaja, Ela vleče ven zavese.

ELA

Daj zdaj sem. Splezaj zdaj tja... na okno, no!

EGON

Na okno?

ELA

Ja, jih boš obesil, ne... Jaz ne dosežem.

EGON (*Egon pogleda Elo, kot bi jo meril s pogledom, potem se obrne k oknu. Primerja velikost.*)

Naj ti bo. Stol mi prinesi... mater so dolge.

Ela gre po stol. Najprej odmakne vse lončnice, ki so v napoto. Stol postavi k oknu. Egon stopi na stol, potem na okensko polico. Ela mu poda zavese, pusti, da Egon išče robove in preklada blago. Ela malo prime zavese, kot bi hotela preveriti, kakšen vzorec imajo. Pri tem umakne stol od okenske police, gre v kuhinjo. Egon je obrnjen k oknom, s hrbtom proti prostoru, v rokah preklada zavese, da bi jih poravnal in išče obročke za obešanje. Prvi obroček obesil. Ela pride nazaj, za hrbtom skriva veliko kladivo za tolčenje zrezkov. Gre do okna in na stežaj odpre okensko krilo čisto zraven Egona.

EGON

Kaj je, a si nora? Zapri okno!

Ela ga mahne po zadnji strani kolen in se z vso silo nasloni nanj, ko zatuli in hoče ujeti ravnotežje. Porine ga skozi okno. Egon potegne zavese za seboj. Ela pogleda globoko skozi okno. Potem okno zapre.

KONEC